

ĐIỀU MAY ĐIỀU RỦI .. ĐẾN VỚI HẾT MỌI NGƯỜI

Sau đây là một trong muôn vàn câu chuyện đau thương của nạn nhân các tai nạn lưu thông - đặc biệt các bạn trẻ - xảy ra hàng ngày trên các đường phố hay nơi xa lộ. Chỉ trong nháy mắt, đang là người bình thường, đang đầy sức sống, nạn nhân có thể vĩnh viễn từ giã cõi đời. Hoặc nạn nhân không chết ngay tại chỗ nhưng lại bị tàn phế suốt đời, vô phương chữa trị.

Enrico Spanarello - người Ý - 26 tuổi nhưng từ gần 10 năm qua phải chiến đấu với hoạn nạn để sống còn và hiện giờ ngồi xe lăn. Tai nạn xảy ra vào đêm 16-2-2001 khi Enrico (17 tuổi) đi tham dự buổi tưởng niệm người bạn thân Niccolò Galli vừa tử nạn đúng một tuần trước đó vào ngày 9-2. Ra về, Enrico quá giang xe các bạn. Trong xe có tất cả 5 người. Enrico ngồi băng sau bên tay phải.

Khi tai nạn xảy ra, chỉ mình Enrico bị văng ra ngoài và bị thương nặng nhất. Trọn năm tiếp theo đó, Enrico hoàn toàn bị tê liệt và bị hôn mê, sống như loài thảo mộc. Các bác sĩ người Ý bó tay lắc đầu không chữa trị. Họ cho rằng có chữa trị cách nào đi nữa cũng không thể cứu vãn được gì. Họ chỉ giữ Enrico ở nhà thương trong vòng 4 tháng, sau đó ký giấy cho xuất viện.

Nhưng song thân Enrico không đầu hàng. Ông bà đưa Enrico sang Đức, chữa trị nơi một bệnh viện nổi tiếng ở thành phố Innsbruck. Tại đây Enrico được bác sĩ giáo sư Leopold Saltuari tận tình chữa trị. Ông không đầu hàng trước khó khăn. Và nhất là, ông kéo chàng trai cùng với ông đi vào trận chiến khốc liệt. Nếu không, sẽ chẳng đưa đến kết quả nào. Chính Enrico kể lại như sau.

Ban đầu, tôi phản ứng thật dữ dội. Mặc dầu chỉ có thể cử động được phần thân thể bên trái, tôi vẫn cầu xé, đâm đá mọi người chung quanh và cắn xé chính thân thể của tôi nữa. Các dấu cắn vẫn còn. Nhưng tôi nhớ lời bác sĩ Saltuari nhắc đi nhắc lại với tôi:

- Cần phải có thời gian lâu dài và một ý chí sắt đá mới có thể trở lại tình trạng đi đứng bình thường như trước.

Tai nạn khiến cho Enrico Spanarello vô cùng ân hận và quyết định vừa chiến đấu để ra khỏi cảnh tàn tật vừa thay đổi lối sống .. Nhưng nhất là chàng trai tự rút ra 3 bài học. Thứ nhất, không nên đặt tin tưởng vào bất cứ ai, nếu không muốn nói là, không nên dễ tin nơi mọi người. Thứ hai, không nên lên xe với người mới có bằng lái xe. Chẳng thà giữ nguyên đầu hơn là bị mất đầu. Thứ ba, cho dầu một người có bằng lái lâu năm, khi ngồi chung xe với họ, phải để ý cách thức họ lái như thế nào. Nếu họ chạy quá nhanh hoặc lái ẩu không tuân theo luật lệ thì phải có can đảm nhắc nhở và có can đảm từ khước ngồi chung xe với họ.

Nhưng trong gian nan Enrico đã gặp được tấm lòng vàng. Đó là thân mẫu người bạn quá cố Niccolò Galli. Chính bà trả một phần chi phí thật lớn cho Enrico nơi nhà thương Innsbruck. Và kết quả thật đáng tưởng thưởng. Enrico bắt đầu sử dụng từ từ phần thân thể bên phải. Hy vọng một ngày gần đây Enrico có thể đi đứng bình thường.

Theo thống kê thì từ năm 1969 đến nay - trong vòng 40 năm - có đến 100 ngàn bạn trẻ - tuổi từ 14 đến 29 - bị tử nạn trên các đường phố trong khắp nước Ý. Các bạn trẻ chiếm 33% tổng số các nạn nhân xe cộ.

Các tai nạn xảy ra mỗi ngày là lời cảnh tỉnh nhắc nhở mỗi người phải ý thức trách nhiệm đối với bản thân, tha nhân, gia đình và xã hội. Tai nạn không chỉ đưa đến cái chết cho chính mình nhưng còn kéo theo cái chết của không biết bao nhiêu người khác nữa.

... "Người sống ít ra cũng biết mình sẽ chết. Còn người chết chẳng biết gì cả. Họ đâu còn được hưởng điều gì, vì đã bị rơi vào quên lãng. Bao yêu thương, oán hờn, ganh tị của họ đã tiêu tan cả rồi, và muôn đời họ sẽ không được dự phần vào bất cứ chuyện gì xảy ra dưới ánh mặt trời nữa .. Những gì trong tầm tay, bạn hãy ra sức làm, vì trong cõi âm ty, nơi bạn đang đi tới, không còn hoạt động, không còn dự tính, chẳng còn hiểu biết, chẳng còn khôn ngoan. Tôi thấy dưới ánh mặt trời không phải cứ nhanh chân là chạy giỏi, cứ mạnh là thắng, hễ khôn ngoan là có ăn, hễ thông thái là giàu có, hễ hiểu biết là được ân huệ: vì điều may điều rủi đến với hết mọi người. Quả vậy, con người đâu biết ngày giờ của mình. Khác nào cá chẳng may mắc lưới, tựa như chim sa bẫy, con cái loài người cũng mắc họa như thế, khi tai họa thành linh ập xuống trên họ" (Sách Giảng Viên 9,5-6+10-12).

("NOI, Genitori e Figli", Mensile di vita familiare, Supplemento ad Avvenire del 29 Gennaio 2006, trang 8-11)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt